

Ειλικρινής λόγος δασκάλου προς τους μαθητές του

✘ **Δάσκαλος του 2ου ΕΠΑΛ Αχαρνών, για την επέτειο της 25ης Μαρτίου:**

«Σκέφτηκα να σου μιλήσω για τον Καραϊσκάκη, αλλά το μυαλό σου θα πάει στο γήπεδο.

Σκέφτηκα να σου μιλήσω για το 21, αλλά ο νους σου θα πάει στην Ορίτζιναλ.

Συλλογίστηκα πολύ για να καταλήξω, αν αξίζει να σε ταλαιπωρήσω για κάτι τόσο μακρινό, τόσο ξένο.

Δύο αιώνες πίσω κάποια γεγονότα, τι να λένε σε σένα; Σε σένα που βιάζεσαι να φύγεις, να πας για τσιγάρο, για καφέ ή για κάτι άλλο...

Θα σου μιλήσω λοιπόν προσωπικά.

Εγώ, ο δάσκαλος που δούλεψα ένα χρόνο σ' αυτό το σχολείο και σε δεκαπέντε μέρες φεύγω γι' αλλού, σε σένα που είσαι εδώ ένα, δύο, τρία ή και περισσότερα χρόνια, θα σου μιλήσω σταράτα, για να σου εκφράσω δυο σκέψεις μου:

Οι μαθητές που συνάντησα μέσα στις τάξεις, οι μαθητές που δίδαξα φέτος, στη συντριπτική τους πλειονότητα με σεβάστηκαν, αν και δεν ανταποκρίθηκαν στις απαιτήσεις του μαθήματος. Πολλοί όμως από τους υπόλοιπους μαθητές δε με σεβάστηκαν, με προσέβαλλαν κατ' επανάληψη. Με έργα, με λόγια, με ύβρεις. Δείχνοντας έναν χαρακτήρα κι ένα ήθος που με σόκαρε, που μ' έβαλε σε μελαγχολικές σκέψεις.

Αυτό το φαινόμενο αποδεικνύει πως κάτι σάπιο υπάρχει σ' αυτό το σχολείο, πως, εκτός του γνωστικού ελλείμματος, το συγκεκριμένο σχολείο χωλαίνει δραματικά και στο ηθικοπλαστικό του έργο, στη διαμόρφωση δηλαδή των μαθητικών ψυχών και πνευμάτων.

Και η ευθύνη γι' αυτή την αποτυχία είναι ευθύνη αποκλειστικά δική μας: Των δασκάλων σας και των γονιών σας. Δεν έχουμε κατορθώσει να σας δείξουμε πως, χωρίς αρχές, η ζωή σας αύριο θα είναι μια κόλαση, πως, χωρίς όνειρα και στόχους, θα χρειαστείτε υποκατάστατα, θα καταφύγετε πιθανόν σ' επιλογές που θα σας ξεφτιλίσουν, θα σας κάνουν να σιχαίνεστε τον εαυτό σας, θα σας γεμίσουν τη ζωή πλήξη και κούραση, θα σας γεράσουν πρόωρα.

Αν όμως θέλετε μια συμβουλή από ένα δάσκαλο, σκεφτείτε το παράδειγμα του Μακρυγιάννη, που έφτασε αγράμματος μέχρι τα πενήντα σχεδόν, για να καταλάβει τότε, πως η μόρφωση, η καλλιέργεια, ήταν το όπλο που έλειπε απ' την προσωπική του θήκη. Και κάθισε με πολλή δυσκολία και χωρίς δάσκαλο κι έμαθε πέντε κολλυβογράμματα, για να μας πει την ιστορία του βίου του, το παραμύθι της επανάστασης των υπόδουλων Ρωμιών.

Αυτό το παράδειγμα είναι για σένα το πιο κατάλληλο, και μπορείς τριάντα χρόνια νωρίτερα από τον στρατηγό Μακρυγιάννη ν' ακολουθήσεις τον δρόμο που εκείνος έδειξε, το μονοπάτι της καλλιέργειας, τον δρόμο της παιδείας, την λεωφόρο της προσωπικής σου προκοπής.

Δεν είστε σε τίποτε λιγότερο ικανοί από το μπάσταρδο γιο της καλογριάς, τον Αρβανίτη Γιώργη Καραϊσκάκη. Ήταν κι αυτός αθυρόστομος σαν κι εσάς, αλλά είχε αυτό που από τα' αλβανικά μάθαμε σαν «μπέσα». Ήταν πάνω απ' όλα μπεσαλής.

Αυτό θα 'θελα να έχετε κι εσείς: Υπευθυνότητα, μπέσα, τσίπα. Ν' αναλαμβάνετε τις ευθύνες σας, ν' απεχθάνεστε την υποκρισία, να σιχαίνεστε το συμφέρον, να μισείτε το ψέμα και την ευθυνοφοβία.

Η αγάπη για τον τόπο του, η λατρεία για την πατρίδα του, ήταν αυτό που χαρακτήριζε τη ζωή του Νικήτα Σταματελόπουλου, του Νικηταρά.

Αγωνίστηκε στη διάρκεια της επανάστασης, συνέβαλε στην απελευθέρωση της πατρίδας του κι έπειτα φυλακίστηκε, για να χαθεί σ' ένα στενοσόκακο του Πειραιά, σχεδόν τυφλωμένος, πάμπτωχος κι εγκαταλειμμένος απ' όλους. Δε ζήτησε τίποτε από την ελεύθερη Ελλάδα. Κι όταν οι γύρω του τον παρακινούσαν ν' απαιτήσει από την κυβέρνηση μια πλούσια σύνταξη, απαντούσε πως η πατρίδα τον αμείβει πολύ καλά, λέγοντας ψέματα, για να μην προσβάλει την πατρίδα του.

Είναι δύσκολο, το κατανοώ, το παράδειγμα του Νικηταρά. Αλλά νομίζω πως κι εσείς είστε ικανοί για τα δύσκολα. Μπορείτε ν' ακολουθήσετε το δρόμο της αξιοπρέπειας. Να προσπαθήσετε τίμια και με αγωνιστικότητα για σας και για το μέλλον της οικογένειας που αύριο θα κάνετε.

Ξέρω, καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι πως σας προτείνω μια διαδρομή ζωής δύσκολη και απαιτητική, όταν δίπλα σας κυριαρχεί ο εύκολος δρόμος των γονιών, των δασκάλων, των πολιτικών της εποχής στην οποία μεγαλώνετε.

Όμως κάθε εποχή ελπίζει στους νέους της. Περιμένει απ' αυτούς να σηκώσουν ψηλά και μ' επιτυχία τη σημαία του αγώνα και να οδηγήσουν την πατρίδα τους, τον τόπο τους, σε καλύτερες μέρες, σε πιο φωτεινές σελίδες.

Κι όταν βλέπω την εποχή μας να μαραζώνει χωμένη στην αλλοτρίωση, να ξεψυχά από την τηλεοπτική ανία, να μουχλιάζει απ' το κυνήγι της ευκολίας, μόνο σε σας ελπίζω, στην ειλικρινή σας διάθεση ν' αγωνιστείτε, ν' αντισταθείτε, να πολεμήσετε, να νικήσετε..

Μη μας απογοητεύσετε».

Πηγή: thalamofilakas.blogspot.com